

at Amtsrådet skal fordele Hovedlandeveiene og de mindre Landeveie imellem de forskjellige Sogne, og i Slutningen, at de skulle fordeles mellem hver enkelt af Communerens Kredse, og det i et Forhold, hvor det ikke er Tale om Inddeling af Kredse. Det var Majoritetens Forslag, at der skulde begyndes med, at Communerne bleve inddeelte i flere Kredse; hvor man efter hele Arbejdets Ordning maatte slutte sig til Sognesogedistricter, der kunde man sige, at Amtsrådet har at fordele Landeveiene mellem de forskjellige Communerens Kredse; men Lovudkastet kjender ingen saadanne Kredse; i det bedste Tilfælde bliver det altsaa den samme Tanke udtrykt paa to Steder og paa to forskjellige Maader. Heller ikke kan jeg see, at det, der skulde være det egentlige Tankeindhold i Uendringforslaget, kan bestaae med Lovudkastet eller med sig selv. Det er forudsat af Mindretallet, at der skulde tages væsentligt Hensyn til Folketallet, til den tilstedeværende disponible Arbejdskraft. Jeg vil bede Enhver at besvare sig selv det Spørgsmaal, hvorledes det kan forenes med den Forudsætning, at der kan fordres Sneeafsningsarbejde af en Arbejdskraft, der ikke er tilstede, og hvor Vedkommende erklærer, at han ikke kan præstere det Forlangte; derved er dette Hensyn aldeles opgivet, og jeg skjønner ikke rettere, end at der er forbeholdt Communerne en fuldkommen vilkaarlig Bestaening af saa og saa mange 24-Stillinger. Jeg vil altsaa foretrække Lovudkastet, som det foreligger, thi det Børste, der kunde siges derom, er, at en urigtig Praxis, der bestaaer nogle Steder, derved faaer større Medhold; thi jeg troer, at det praktiske Resultat vil blive det, at den almindelige Tendens, der i saa Henseende er tilstede, vil gjøre Sneeafsningsarbejdet til en Hartkornshyrde, altsaa til det, som Sneeafsningsregulativet med udtrykkelige Ord forbyder at gjøre det til, Veiarbejde. Jeg vil altsaa stemme imod Uendringforslaget, stemme imod Udkastet, i det Haab, at der af alle de forskjellige Momenter, der ere fremkomne, vil fremkomme for næste Rigsdag et Forslag til en fuldstændig Afsløsning af det hele ældre Regulativ om Sneeafsningsarbejde, hvilket Lovforslag saavidt mulig kan forene disse Hensyn, ikke blot ved at opstille Navnene ved Siden

af hinanden, men ved at give en praktisk Veiledning til, hvorledes de i Anvendelsen skulle benyttes.

Nørgaard: Det er nu langt fra ikke behageligt for mig, at jeg er i den Stilling saa ofte at skulle tage Ordet i denne Sag, men da den ærede 2den Landstingsmand for 10de Kreds (Lehmann) nu har udtalt om det Forslag, jeg beder Thinget om at vedtage, at det er uden nogen sund logisk Tankegang, seer jeg mig dog ved saadanne Vittringer nødt til atter at tage Ordet. Jeg veed meget godt, hvad der er os imellem, thi den ærede Landstingsmand har, saavel i Betænkningen som under Forhandlingerne, søgt at bortraffonnere, at Hartkornet har Noget at gjøre med Grundsetningerne i Frd. 20de Decbr. 1799 om Sneeafsningsarbejde, og han er i den Henseende fremkommen med et Beviis, som vel Ingen vil nægte ham var meget træffende; han har nemlig sagt, at man kunde see det deraf, at jordløse Hunsmand vare medindbefattede i Frd. 1799 og de havde ikke Hartkorn. Dette er ganske rigtigt, men naar man siger, at jordløse Hunsmand præstere Saameget, Halvgaarde dobbelt Saameget og Heelgaarde igjen dobbelt Saameget, saa synes jeg, der er en sund logisk Tanke deri, og at Conseqventsen netop fører til, hvad jeg vil, at de, der have et større Hartkorn, ogsaa komme til at svare en forholdsvis Afgift deraf. Forøvrigt maa jeg gjøre den ærede Landstingsmand opmærksom paa nogle andre Ord, der ogsaa staae i Frd. af 1799, nemlig „at Amtmanden skal paasee, at Arbejdet udføres forholdsmæssigt efter de locale Forhold; nu vil jeg dog spørge den ærede Landstingsmand, hvorledes han vil faae en forholdsmæssig Ordning af Byrden bragt tilveie, naar en Mand med 8 Edr. Hartkorn skal svare ligesaa Meget som en Mand med 80 Edr. Jeg forstaaer virkelig ikke den ærede Landstingsmands Betragtningssmaaede over denne Frd's Grundsetning, jeg forstaaer ikke, hvorledes han kan komme dertil; men han siger bestandigt, at han holder paa Grundsetningen og Conseqventsen, at han staaer paa et fast Grundlag og consequent er han, men jeg maa dog i den Henseende bebreide